

[Povlsen.]

haardere Straffe. Det er det, denne Bestemmelse i Lovforslaget tilsigter, og ogsaa det kan jeg give min fulde Tilslutning.

Endelig kommer jeg til det sidste Lovforslag, Forslaget om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v. Ogsaa dette Forslag kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale. Jeg haaber, at det denne Gang skal lykkes at komme til et Resultat ved Forhandlingerne. Forslag af lignende Indhold er jo behandlet baade her og i Landstirget. I Samlingen 1928—29 naaede man i Landstinget til at vedtage et Forslag af et noget lignende Indhold. Det oversendtes til Folketinget, men naaede ikke at komme til Behandling. I 1929—30 blev der da her i Folketinget forelagt et tilsvarende Forslag, der naaede at blive vedtaget ved tredie Behandling den 26. Marts 1930. Det oversendtes til Landstinget, men paa Grund af det sene Tidspunkt, det fremkom paa, naaede det ikke at komme til Behandling der.

Fra alle Sider blev det indrømmet, at vi trænger til en Lovgivning paa det Omraade, her er Tale om. Man kan ikke finde sig i, at Handel med og Tilvirkning af Vaaben ikke er under den mest afgjorte Statskontrol. Det er der i Virkeligheden Enighed om, og der viste sig under Forhandlingerne Enighed om, at den Lovgivning, vi har, ingenlunde er tilstrækkelig i saa Henseende, ja, i Landstinget var der egentlig ogsaa Enighed i det væsentlige om det forelagte Lovforslag, idet Landstingsudvalget udtalte i Betænkningen, at i Hovedsagen var der Enighed om Grundlaget inden for Udvalget, det var kun Enkeltheder, der ikke kunde opnaas Enighed om.

Jeg haaber nu, at vi ved fortsat Forhandling om dette Forslag skulde kunne opnaa Enighed. I det hele taget synes jeg, at Forhandlingen her trods alt har givet en det Indtryk, at der vil være Mulighed for at opnaa i hvert Tilfælde et betydeligt Flertal for Gennemførelse af en Lovgivning af den Art, der her er Tale om. Jeg maa sige, at det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelser i saa Henseende i høj Grad styrker mig i Haabet om, at det skal naas. Hvad der kan naas med Hensyn til Tilslutning fra Det konservative Folkepartis

Side, er ikke godt at sige. Der var ikke fuld Overensstemmelse mellem de to Ordførere, der talte paa Det konservative Folkepartis Vegne. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde dog gaa ind i en Forhandling, medens det ærede Medlem Hr. Pürschel stillede sig fuldstændig afvisende over for alt i saa Henseende. Men jeg har det Haab, at der vil kunne naas et Resultat, og jeg anbefaler de foreliggende Forslag til en velvillig Behandling.

Axel Dam: Hverken jeg eller nogen af mine Partifæller har kendt de foreliggende Lovforslag, inden de officielt blev forelagt her i Tinget, saa vi kan i hvert Fald ikke mistænkes for at have begaaet nogen Indiskretion. Vi har tidligere været repræsenteret i de saakaldte Partiformandsmøder, men da dette nu synes at være ophørt, vil jeg gerne spørge de højtærede Ministre, om det skyldes, at vi paa nogen Maade har misbrugt den Tillid, der hidtil har været vist os. Vel er det en kendt Sag, at vi er Modstandere af Hemmelighedskræmmeri, men vi bekæmper det principielt, og det kunde ikke falde os ind ved den enkelte givne Lejlighed at rende med Sladder angaaende Meddelelser, som man havde faaet mod Afgivelse af Tavshedsløfte og med udtrykkeligt Forbehold. For øvrigt falder Tidspunktet for dette Forholds Ophør vistnok sammen med det Tidspunkt, da Kommunerne blev repræsenteret her i Rigsdagen — jeg ved ikke, om det har noget med Sagen at gøre.

Hvad angaar de enkelte Lovforslag, skal jeg ligesom den ærede foregaaende Ordfører gøre nogle Bemærkninger om dem enkeltvis og i samme Rækkefølge.

I den Statsform, som Retsforbundet er Tilhænger af, og som vi kalder Retsstaten, er det et Hovedprincip, at Magtanvendelse kun maa finde Sted i Rettens Tjeneste, og at Staten, hvis Opgave det netop er at værne Borgernes Person, Liv og Ejendom mod Retskrænkelser og Overgreb, derfor maa forbyde enhver Sæmmenslutning, der tilsigter ved Magtanvendelse at gøre sin Vilje gældende i Samfundet, og vel at mærke Korporationer, som ikke har faaet Statens Godkendelse ved f. Eks. som frivillige Korps at stille sig helt og fuldt under Statsmagtens Overhøjhed.